

Nogle af udvalgte spørgsmål til kulturministeren og dennes svar herpå.

Spørgsmål nr. 7 og 30 og svarene herpå er optrykt efter ønske fra Socialistisk Folkeparti og Dansk Folkeparti.

Spørgsmål nr. 9, 38 og 39 og svarene herpå er optrykt efter ønske fra Dansk Folkeparti.

Spørgsmål nr. 7:

Kan ministeren bekræfte, at et af arkivlovens formål er at fremme større åbenhed til de offentlige arkivers samlinger, samt at det forhold, at der i bemærkningerne til lovforslaget bl.a. i forbindelse med afvejning af hensyn, der kan begrunde dispensation fra tilgængelighedsfristen, særligt nævnes hensynet til forskningen, ikke udelukker eller mindsker offentlighedens adgang til arkiverne?

Svar:

Arkivlovens formål er blandt andet, at arkivalier, der har historisk værdi eller tjener til dokumentation af forhold af væsentlig administrativ og retlig betydning for borgere og myndigheder, skal være tilgængelige for enhver efter arkivlovens nærmere bestemmelser herom.

I forbindelse med behandlingen af arkivloven i 1992 og revisionsloven i 1997 blev det af mine forgængere understreget, at et af arkivlovgivningens formål er at fremme den størst mulige åbenhed på arkivområdet. Dette er fortsat regeringens arkivpolitik.

Jeg kan her henvise til, hvad der i sin tid blev anført om arkivernes målsætning i bemærkningerne til § 2, nr. 3, i arkivlovforslaget af 1992:

»Arkivernes målsætning er rettet mod dels en betjening af myndighederne m.h.t. oplysninger i afleverede arkivalier, dels en betjening af offentligheden, herunder navnlig forskningen. Denne forskning er ikke kun knyttet til faget historie i snævrere forstand, men også til talrige andre discipliner, som arbejder på grundlag af historiske data; som eksempler kan nævnes lægevidenskab, geografi, miljøforskning, demografi, økonomi, politologi og sociologi. En meget betydelig del af arkivbenyttelsen falder endvidere uden for det videnskabelige forskningsbegreb, idet den er knyttet til f.eks. journalistisk arbejde eller

opfyldelsen af individuelle borgeres behov bl.a. for egen udforskning af deres personlige afstamning eller af deres hjemstavnns historie.«

Når det i bemærkningerne til bestemmelsen i det nu foreliggende lovforslags § 1, nr. 8, i forbindelse med den foreslåede ændring af arkivlovens § 24, stk. 3, hedder, at »Datatilsynet kan således sikre, at hensynet til de interesser, der betinger 80-års-tilgængelighedsfristen, herunder hensynet til den, oplysningerne angår, afvejes over for de hensyn, der kan begrunde dispensation fra tilgængelighedsfristen, herunder hensynet til forskningen«, ligger der ikke heri nogen ændring af de synspunkter, der er nævnt ovenfor.

Udtrykket forskning, som det er anvendt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8, skal således i overensstemmelse med arkivlovgivningens forudsætninger opfattes i bred forstand og omfatter også den arkivbenyttelse, der falder uden for det videnskabelige forskningsbegreb.

Spørgsmål nr. 9:

Ministeren bedes give en generel vurdering af sammenstødet mellem personbeskyttelseshensyn og åbenheds- og tilgængelighedshensyn, herunder om lovforslaget er i overensstemmelse med arkivlovens intentioner om åbenhed.

Svar:

Det er min opfattelse, at lovforslaget er i overensstemmelse med arkivlovens intentioner om åbenhed.

Arkivlovens bestemmelser om tilgængelighed tilsigter en afbalancering af den størst mulige åbenhed på den ene side og hensynet til blandt andet beskyttelse af privatlivets fred og den personlige integritet på den anden side. Arkivlovens målsætning om størst mulig åbenhed skal således varetages på en måde, der sikrer, at personbeskyttelseshensynet ikke tilsidesættes.

Denne afbalancering mellem de to hensyn finder i arkivloven udtryk ved bestemmelsen om en tilgængelighedsfrist på 80 år, når det drejer sig om arkivalier, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold, samt ved bestemmelserne om dispensa-